

L'esport a les comarques

(Continuació de la pàg. 2)

no se li poden fer grans càrrecs, ja que estigué en general molt mal servida pels mitjos. Amb tot, creiem que Garreta d'interior dret i Tena de centre donarien més acoblament a la dantera. D'aquesta línia van destacar Mata, Tena i Calvet.

El Logroño va agradar; té un joc diferent del Sabadell i empra particularment certa energia en les jugades, que en alguns moments li resulta beneficiosa. Destacarem del conjunt el porter Urriaga, que degut a la seva constitució física va efectuar grans parades; Alcalde, Delayo, Escóla i Uriach.

En Vilalta, que dirigí la lluita, va estar encertat.

De primer el Sabadell semblava que volgués imposar-se i va aconseguir el primer córner al seu favor. Reacció el Logroño i féu lluir Oro en una treta de compromís.

El porter visitant féu una parada ben vistosa que fou aplaudida.

De primer el Sabadell semblava que volgués imposar-se i va aconseguir el primer córner al seu favor. Reacció el Logroño i féu lluir Oro en una treta de compromís.

El porter visitant féu una parada ben vistosa que fou aplaudida.

De primer el Sabadell semblava que volgués imposar-se i va aconseguir el primer córner al seu favor. Reacció el Logroño i féu lluir Oro en una treta de compromís.

OBITUARI

P. Ferrer

ma deixat d'existir a Sabadell, el senyor Pau Ferrer, pare del nostre estimat amic i company Pere Ferrer Vila.

Amb aquesta trista avinentesa, LA RAMBLA, fent-se seu el dolor del bon amic, li reitera el testimoni del seu afecte més sincer.

A MANRESA

Manresa, 2 - Júpiter, 4

Amb motiu de la festa major, el C. E. Manresa organitzà un festival civico-esportiu al camp del Puigol. El camp donava goig de veure, car feia temps que no s'havia vist tan concorregut.

Primerament es jugà un partit de basquet-bol, entre els C. Femení de Basquet-bol de Barcelona i un equip de la localitat. Guanyaren les basquetbolistes barcelonines, les quals tenen un millor entrenament i competència de joc. Se n'emportaren la copa donada de l'Ajuntament per al dit partit. Les basquetbolistes manresanes jugaren amb una excel·lent voluntat digna de millor sort. No dubtem que si continuen jugant amb l'entusiasme d'ara poden arribar a fer un equip temible. El resultat fou de divuit a cinc, favorable a les barcelonines.

A continuació els Xiquets de Valls feren unes quantes "torres", que feren la delícia de la mainada i agradaven a la gent gran.

El "plat fort" de la festa fou un partit entre el Manresa i el Júpiter, que es disputaren una segona copa, donada de l'Ajuntament.

El partit fou en extrem disputat i fou jugat amb molta energia i voluntat per part de tots. Va perdre el Manresa per quatre a dos, cosa que considerem injusta. Encara que sembla una paradoxa, direm que el Manresa havia de guanyar, ja que dels quatre gols que aconseguí el Júpiter, tres se'ls marcà el mateix porter del Manresa, que se li escapà la pilota de les mans d'una manera incomprensible. En tant de temps que veiem jugar Corrons, mai l'havíem vist amb el descens i l'apatia d'ahir. Els altres jugadors del Manresa, compliren amb més voluntat que encert. Es distinguiren Senyal i Galdà, que feren un partit excel·lent.

Del Júpiter, molt bé els defensors i els davanters, fluïdus els defensors i dolent el porter.

El domini fou altern; a la primera part el Manresa marcà dos gols per mitjà de Bellavista i Senyal. Serra marcà l'únic gol del Júpiter en aquesta part. A la segona, Serra, amb la col·laboració de Corrons, marcà els tres gols restants.

Arbitrà l'ex-jugador Font, a gust de tothom; tingué alguna falla, que no desmereix de res el seu bon arbitratge.

Els equips eren: Manresa: Corrons; Guarro, Prat; Galdà, Calafell, Prat; Galobart, Freixenet, Bellavista, Coll i Senyal. Júpiter: Francés; Verdés, Humet; Mira, Ricard, Carlos; Esteve, Capdevila, Serra, Rodríguez i Guix.

Per a avui està anunciat un segon encontre entre els mateixos equips, per decidir la possessió de la copa de l'Ajuntament. — PRAT.

A SARDANYOLA

Amb èxit creixen va descabellar-se el programa de festes organitzades per "Sardanyola Gran Casino".

El golf miniatura inaugurat a principi de temporada es veu en extrem concorregut tots els dies.

Els partits de hockey amb patins celebrats a la gran pista han resultat en extrem interessants.

Per als dies 5, 6, 7 i 8 de setembre s'està preparant la Festa Major de "Sardanyola Gran Casino", quin programa donarem a conèixer en llur temps.

A OLOT

Olot F. C., 2 - C. D. Gironí, 1
El C. D. Gironí, de més baix categoria que l'Olot, en un encontre amb més voluntat que joc, aconseguí un bon resultat, fornint un joc molt ràpid i vistós.

Els equips eren integrats: Olot. — Sala, Descals, Castells, Foradada, Domènech, Massó, Pujol, Agustí, Puig, Plana i Roure.

Gironí. — Blas, Puig, Bernada, Ayats, Bosch, Masergues, Mirambell, Pla, Iglésies, Coromina i Gelí.

A MASROIG

La S. D. Flor de Maig va vèncer

El diumenge dia 23 va jugar-se al camp de la S. D. Flor de Maig, un magnífic encontre amistós entre l'equip local i el F. C. Riudoms, encontre que havia desvetllat gran interès entre els esportius i que per l'encert desplegat pels nostres jugadors va engrescar el nombre públic que el presencià.

El resultat fou de cinc gols a dos. Reixí, per damunt de tots, la tasca, realment superba, del porter del Masroig.

Acabat el temps del "fixeo", atenim els clubs de futbol

LA RAMBLA

ma deixat d'existir a Sabadell, el senyor Pau Ferrer, pare del nostre estimat amic i company Pere Ferrer Vila.

Amb aquesta trista avinentesa, LA RAMBLA, fent-se seu el dolor del bon amic, li reitera el testimoni del seu afecte més sincer.

A MANRESA

Manresa, 2 - Júpiter, 4

Amb motiu de la festa major, el C. E. Manresa organitzà un festival civico-esportiu al camp del Puigol. El camp donava goig de veure, car feia temps que no s'havia vist tan concorregut.

Primerament es jugà un partit de basquet-bol, entre els C. Femení de Basquet-bol de Barcelona i un equip de la localitat. Guanyaren les basquetbolistes barcelonines, les quals tenen un millor entrenament i competència de joc. Se n'emportaren la copa donada de l'Ajuntament per al dit partit. Les basquetbolistes manresanes jugaren amb una excel·lent voluntat digna de millor sort. No dubtem que si continuen jugant amb l'entusiasme d'ara poden arribar a fer un equip temible. El resultat fou de divuit a cinc, favorable a les barcelonines.

A continuació els Xiquets de Valls feren unes quantes "torres", que feren la delícia de la mainada i agradaven a la gent gran.

El "plat fort" de la festa fou un partit entre el Manresa i el Júpiter, que es disputaren una segona copa, donada de l'Ajuntament.

El partit fou en extrem disputat i fou jugat amb molta energia i voluntat per part de tots. Va perdre el Manresa per quatre a dos, cosa que considerem injusta. Encara que sembla una paradoxa, direm que el Manresa havia de guanyar, ja que dels quatre gols que aconseguí el Júpiter, tres se'ls marcà el mateix porter del Manresa, que se li escapà la pilota de les mans d'una manera incomprensible. En tant de temps que veiem jugar Corrons, mai l'havíem vist amb el descens i l'apatia d'ahir. Els altres jugadors del Manresa, compliren amb més voluntat que encert. Es distinguiren Senyal i Galdà, que feren un partit excel·lent.

Del Júpiter, molt bé els defensors i els davanters, fluïdus els defensors i dolent el porter.

El domini fou altern; a la primera part el Manresa marcà dos gols per mitjà de Bellavista i Senyal. Serra marcà l'únic gol del Júpiter en aquesta part. A la segona, Serra, amb la col·laboració de Corrons, marcà els tres gols restants.

Arbitrà l'ex-jugador Font, a gust de tothom; tingué alguna falla, que no desmereix de res el seu bon arbitratge.

Els equips eren: Manresa: Corrons; Guarro, Prat; Galdà, Calafell, Prat; Galobart, Freixenet, Bellavista, Coll i Senyal. Júpiter: Francés; Verdés, Humet; Mira, Ricard, Carlos; Esteve, Capdevila, Serra, Rodríguez i Guix.

Per a avui està anunciat un segon encontre entre els mateixos equips, per decidir la possessió de la copa de l'Ajuntament. — PRAT.

L'endemà, el contrincant de l'equip local fou l'A. C. Montroig. Fou també un bon partit, que decidí a favor seu el Masroig, si bé aquesta vegada per un gol a cap.

Tots dos dies el nostre equip s'arreglaria així: Graupere, Bargalló, Bertran II, Fernández I, Pujol, Omart, Fernández I (R.), Munté, Bertran I, Fernández II i Lizaso.

FREDERIC OMART

A GUISONA

Els partits de la propera Festa Major

Són esperats amb interès extraordinari els partits de futbol, que tindran lloc els dies 8 i 9 d'aquest mes, car es creu que donaran lloc a superbes exhibicions d'aquest bell esport.

El dia 8, el Centre d'Esports Manresa i el Tàrraga S. C., es disputaran la Copa Ajuntament i el dia 9, la Unió Esportiva Balaguerina i el C. E. Manresa, posaran en joc una copa, ofrenada per LA RAMBLA.

PIFERRER

A MALLORCA

Un aclariment

En el quart paràgraf de la crònica "La II travessia del port de Palma", publicada en el nostre número anterior, on diu "aquell noi que 'dos anys ençà' havia completat setze anys", va sofrir-se un error, ja que havia de dir: "aquell noi que 'dos dies abans' havia completat setze anys. Entenem que en honor a la veritat i per no envellir el campió Cervera, ens correspon de fer avui aquesta rectificació.

De futbol

Acabat el temps del "fixeo", atenim els clubs de futbol

Acabat el temps del "fixeo", atenim els clubs de futbol

Acabat el temps del "fixeo", atenim els clubs de futbol

NATACIO

Els Campionats d'Europa celebrats a Tourelles. El festival del Club Femení va resultar un èxit esportiu. — Artigues, campió dels 2.000 metres mar. — El Campionat de Catalunya de Water-polo

A la piscina de Tourelles, amb gran èxit, s'han celebrat els Campionats d'Europa. — Hongria ha obtingut el primer lloc de la classificació. — Barany, en excel·lent forma, campió dels 100 i 400 metres estil lliure. — Jean Taris s'ha desinflat. — L'holandesa Maria Brauy confirma la seva vàlua. En Water-polo, Txecoslovàquia ha estat la revelació. — França perd les possibilitats d'obtenir el títol

novelles, que més que d'actores assistien per admirar i copiar les proeses dels herois de la natació.

L'èxit esportiu de la setmana aquàtica de Tourelles ha servit per a posar de manifest la classe excepcional de l'equip de water-polo d'Hongria, i el desnivell que existeix entre aquest equip i els altres participants. L'equip hongarès, que quan l'Exposició ens va visitar i ja demostrava una classe de joc com mai no havíem vist. Enguany, amb les victòries sorolloses assolides, i pel que diu la crítica francesa, tan po amiga de fer justícia, sembla que han arribat al punt àlgid de la seva vàlua. Els resultats sorollosos que ha obtingut la jove Hongria, és la millor manera de fer el seu elogi. Batre l'equip de França, pel resultat de 12 gols a 1, ja indica quelcom.

I no és tan sols en water-polo on han fet gala de llur supericitat. En carreres de velocitat i mig fons, els hongaresos, gràcies a l'excepcional categoria del seu Barany, ha vist obtenir el títol de campió d'Europa dels 100 i 400 metres estil lliure, i la prova dels 4 x 200 metres, estil lliure. Descobrir ara la figura de Barany, quan ja és prou coneguda dels nostres nedadors i aficionats aquàtics, seria fer-nos pesats.

En els 100 metres estil lliure, el seu triomf va ésser obtingut fàcilment i sense donar en cap moment la sensació d'emprar-se a fons. Només ho indica el temps que va aconseguir i que és el normal d'ell, en pla de passeig.

Barany per a obtenir el títol va esmerçar el temps de 59 segons 4-5.

El que fou una sorpresa, va ésser el segon lloc, que l'obtingué Szekely, també hongarès i amb un temps excel·lent i el millor després del vencedor. Szekely, un nou valor que s'apuntava, va fer el temps d'1 m. 4-5, i esdevé un contrincant seriós per a Barany.

Hongria, amb aquests dos homes, té assegurada per ara l'hegemonia en la prova de velocitat.

El que fou una sorpresa, va ésser el segon lloc, que l'obtingué Szekely, també hongarès i amb un temps excel·lent i el millor després del vencedor. Szekely, un nou valor que s'apuntava, va fer el temps d'1 m. 4-5, i esdevé un contrincant seriós per a Barany.

Hongria, amb aquests dos homes, té assegurada per ara l'hegemonia en la prova de velocitat.

El que fou una sorpresa, va ésser el segon lloc, que l'obtingué Szekely, també hongarès i amb un temps excel·lent i el millor després del vencedor. Szekely, un nou valor que s'apuntava, va fer el temps d'1 m. 4-5, i esdevé un contrincant seriós per a Barany.

Hongria, amb aquests dos homes, té assegurada per ara l'hegemonia en la prova de velocitat.

El que fou una sorpresa, va ésser el segon lloc, que l'obtingué Szekely, també hongarès i amb un temps excel·lent i el millor després del vencedor. Szekely, un nou valor que s'apuntava, va fer el temps d'1 m. 4-5, i esdevé un contrincant seriós per a Barany.

Hongria, amb aquests dos homes, té assegurada per ara l'hegemonia en la prova de velocitat.

El que fou una sorpresa, va ésser el segon lloc, que l'obtingué Szekely, també hongarès i amb un temps excel·lent i el millor després del vencedor. Szekely, un nou valor que s'apuntava, va fer el temps d'1 m. 4-5, i esdevé un contrincant seriós per a Barany.

Hongria, amb aquests dos homes, té assegurada per ara l'hegemonia en la prova de velocitat.

El que fou una sorpresa, va ésser el segon lloc, que l'obtingué Szekely, també hongarès i amb un temps excel·lent i el millor després del vencedor. Szekely, un nou valor que s'apuntava, va fer el temps d'1 m. 4-5, i esdevé un contrincant seriós per a Barany.

El 400 metres estil lliure reunia el millor de cada nació: Taris per França, Costoli per Itàlia, Barany per Hongria, Gellner per Txecoslovàquia, Deitor per Alemanya i Guilini per Bèlgica.

La carrera, segons la premsa francesa, fou emocionant, i es veié un continuu cos a cos entre Barany i Taris. Aquest darrer, però, degut a la seva recent malaltia, no va poder fer la brillant carrera que amb darrer esperaven els francesos que omplien Tourelles, i es veié superat per Barany, per la diferència mínima de 1-5 de segons. La diferència, veritablement, va ésser exigua, però cal reconèixer que tant el vencedor com el vençut no van fer cap temps de l'altre món. La marca que van assolir és de les més dolentes que han efectuat els dos famosos nedadors. Taris, que conserva el rècord europeu en 4 m. 47 s., va palesar una manca d'entrenament força constatable.

En relleus, l'equip hongarès, confirmant la seva superioritat, ha vençut netament, aconseguint un temps molt interessant, com és el de 9 m. 34 s. 1-5. El segon lloc l'ha obtingut Alemanya, també força distanciat del seu immediat següent, Itàlia, amb un "tour de force", s'ha adjudicat el tercer lloc, i França ha fet el darrer lloc, amb el natural disgust dels seus compatriotes.

En la categoria de dames, les lluites han estat potser més interessants, sobretot la prova dels 100 metres estil lliure, en la qual la francesa Mlle. Goddard en obtenir el primer lloc ha enderrocat el rècord francès d'aquesta distància. Fou, sens dubte, la carrera més brillant de totes, ja que hi eren representades les nedadores de més vàlua dins el mercat aquàtic d'Europa.

Maria Brany, coneguda nostra quan la visita de l'equip holandès, va confirmar una vegada més la seva classe de campiona olímpica, en obtenir el títol en les carreres dels 100 metres durs i 400 lliure.

En els 200 metres bruga, dames, la victòria ha correspost a l'anglesa miss Wolsteyholme, amb la marca de 3 m. 16 s. 2-5; miss Kastein, d'Holanda, malgrat llurs esforços, no ha pogut reeixir en la seva temptativa, i aconseguí el temps de 3 m. 18 s.

Mlle. Jordan, alemanya, ha resultat la vencedora de salts de trampolí.

En water-polo, hi ha hagut sorpreses. Cal esmentar la desfeta de Bèlgica davant l'equip txec, i més quan l'equip belga, de reconeguda vàlua, feia pocs dies que havia batut Alemanya en forma brillant.

El partit de la màxima rivalitat entre Alemanya i França, s'ha resolt favorable als primers, per 4 gols a 1, després d'un domini quasi constant. Val a dir, però, que tant l'equip francès com l'alemany no han palesat aquelles belles actuacions de temps, sobretot França, amb el famós Padron al davant.

L'equip d'Hongria ha estat l'únic que ha donat un pas ferm. Les poques referències que tenim, priva de fer l'elogi necessari. Avancem, però, que Hongria, amb els Campionats d'enguany, ha estat la revelació d'una nova generació de nedadors excel·lents i amb suficient tècnica per a seguir usufruint el títol de campions.

La natació és a Hongria l'esport nacional, i les proves de la seva vitalitat les està donant en aquests campionats.

Les darreres noves que tenim és la carrera dels 1.500 metres estil lliure, on en les eliminatòries celebrades s'han classificat per a la final el francès Taris, l'italià Costoli, els dos favorits per a obtenir el títol, encara que Taris sembla el més destacat vencedor.

En water-polo, la jove Txecoslovàquia, confirmant el seu constant progrés, va batre en forma esplèndida l'equip de França, avui en franca decadència.

Hongria, la vencedora del torneig, davant la sorpresa general, va emular amb Alemanya, que en l'encontre disputat, si bé no va estar a l'altura de la tècnica hongaresa, ho va suplir amb la seva gran resistència i velocitat.

Això han estat, a grans trets, els esdeveniments ocorreguts en els Campionats europeus, i ens hem de doldre, solament, que la nostra representació no hagi fet acte de presència, quan el desnivell dels altres equips, li era més favorable per fer un paper airós.

A BADALONA

EL CONCURS SOCIAL DE NATACIO DEL CLUB FEMENI

Ahir al matí va tenir lloc, a la platja de Badalona, l'anunciat concurs social del Club Fe-

mení, que tanta expectació havia desvetllat entre les nedadores d'aquella entitat.

Molt abans de l'hora assignada per al començament de la festa, hi havia una animació extraordinària a la platja del Club Femení.

Les organitzadores, els reporters, les que havien de prendre part al concurs i les moltes que havien acudit a presenciar-lo, omplien del tot aquell clos assolit.

Als banyes veïns el públic s'alegrava i també molt abans gombola i també molt abans de l'hora, s'havia ja format davant de la mar un espès mur d'espectadors, que esperaven les proves.

La mar avalotada, d'ones inflades, dificultava la realització del concurs. Es van col·locar les boies a uns vint-i-cinc metres de la platja, alineant-se les nedadores a la banda de llevant.

La primera prova, de 2 metres, per a nedfites, va presentar un interès remarcable, per l'entusiasme que hi van posar les participants i per la demostració que van fer del que serà ben aviat la natació femenina, quan tots aquests valors no vells arribaran a la plenitud.

Des del moment de la sortida, es va destacar visiblement del grup la senyoreta Dolores Solà; però de seguida li va anar a l'acnsecuiment la senyoreta Carme Pascó, i en els darrers metres, les dues nedadores van avançar juntes; la darrera brancada, però, va donar la victòria a la senyoreta Solà, per un petitíssim avantatge de temps.

El resultat de la carrera lliure de 25 metres per a nedfites, fou:

1. Dolores Solà.
2. Carme Pascó.
3. Pilar Samsó.
4. Mercè Ayuso.
5. Pilar Cuní.

De la segona prova, carrera lliure de 50 metres, en quedaren els següents resultats:

1. Francesca Reymat.
2. Concepció Albert.
3. Concepció Arnal.
4. Pilar Reymat.
5. Maria Morros.
6. Josefa Montía.
7. Maria Arranz.
8. Montserrat Guasch.
9. Sara Fibla.
10. Maria Götzens.
11. Maria d'Anadalmay.

Aquesta prova no va portar tanta emoció. La senyoreta Francesca Reymat, nedadora que ja té prestigi entre els nous valors del Club Femení, es va destacar des del primer moment i conservà l'avantatge fins al final. En canvi, va sorprendre la carrera formidable de la senyoreta Concepció Albert, que arribà a la meta immediatament després de la senyoreta Reymat. Les altres van arribar tantes amb poc temps de diferència, demostrant la perfecció de llurs entrenaments i l'entusiasme palesat.

Acabades les proves del concurs, es va efectuar a la platja mateix el repartiment de premis a les guanyadores. Es van adjudicar medalles a les tres primeres nedadores classificades en cada prova. I amb aquest acte es va donar per acabada la festa, que va resultar esplèndida, malgrat que el temps semblava que s'esforcés per deslluïr-la.

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE WATER-POLO

Es jugà el partit Barcelona A i Atlètic B, en el qual vencé amb facilitat el primer per 8 gols a cap.

Arbitrà el senyor Ubach, i a les seves ordres, els equips van formar així:

Barcelona. — Xicota, Feli, Hiera, Roses, Ivensoy, Arranz i Feliu.

Atlètic. — Navarro, Moreno, Flores, González, Claret i Pasqual.

A MATARO

RAMON ARTIGUES, CAMPIO DE CATALUNYA DELS 2.000 METRES MAR

Amb un fort llevant, se celebrà ahir a la tarda, el Campionat de Catalunya dels 2.000 metres mar.

Sense emprar-se a fons, el crack atlètic Artigues es va endur la victòria.

Per equips també va vèncer l'Atlètic, que va presentar un bon contingent de nedadors, al contrari del Barcelona, que va presentar un sol nedador.

L'organització, no gaire acurada, degut a l'estat de la mar.

La classificació fou:

1. Artigues, Atlètic.
2. Ricoma, Tarragona.
3. Mateu, Atlètic.
4. Bernal, Atlètic.
5. Masdeu, Tarragona.
6. Benavent, Atlètic.
7. Ors, Tarragona.
8. Rei, matoroni.
9. Nadal, Barcelona.
10. Lluch, Atlètic.
11. Carles, matoroni.
12. Buch, matoroni.
13. Veves, Atlètic.
14. Castellvell, matoroni.

L. G. ABRIL

CANVI DE NOM

El Mollet ha adquirit, per al vinent campionat, diversos elements nous, alguns d'ells de força vàlua. Un d'aquests és En Salanguera, que havia jugat a l'Atlètic de Sabadell.

Dies enrera dos socis parlaven de l'actuació d'aquest jugador, i de les pessetes que costava al club el poder tenir-lo. Un d'ells, quan va saber el que cobrava per cada partit que feia, no va poder estar-se de dir:

—A aq. Salanguera crec que podríem canviar-li el nom, i dir-li "Sanguonera".

El pobre home ja pensa en la caixa (millor dit, "caixeta") del S. C. Mollet, i pateix pels pocs diners que conté.

BANYERES CARDONA VEGARA 1

TEATRES

TEATRE NOVETATS

Varietat diària en els cartells Ple sempre

Avui, nit, a les 9'45: LOS PA-RIENTES DE LA NATI, EL ASOMBRO DE DAMASCO I LA CORTE DE FARACN. — Demà, tarda: LA ALEGRIA DE LA HUERTA, BOHEMIOS I CARCELERAS. — NI: DON QUINTIN EL AMARGAO I CARCELERAS

Es despatxa a Compluduria.

LA DIADA ES-PORTIVA DEL COLL

A CARDEDEU

EL CONCURS D'AVIACIO DE LA LOCALITAT

El President de la Generalitat -- patrocinador de la festa -- assisteix a l'acte

Les festes d'aviació adquireixen més relleu cada dia. Hom anuncia una manifestació aèria -- sigui lluny, sigui prop -- i el públic s'hi desplaça en quantitat cada vegada més crescuda per tal d'admirar les proves dels nostres valents pilots.

Ahí, al magnífic camp d'aviació de Cardedeu s'hi aplegaren gairebé tots els aficionats "aeronautes" i una nombrosíssima gentada de la comarca vallesana. De Cardedeu feren cap al camp de Cardedeu uns 300 automòbils, així ens diu l'interès que el concurs d'aviació d'aquella localitat havia despertat.

La festa l'havia organitzada l'Ajuntament de Cardedeu i era patrocinada per l'honorable President del Govern de la Generalitat de Catalunya En Francesc Macià. Hi cooperava l'Escola d'Aviació de Barcelona, l'Escola d'Aeronàutica Naval, Aeròdrom Canades, Aero Club de Catalunya, Aero Club Barcelona, "Falsiots", de Palaia, i Aeronàutic Club.

A dos quarts de cinc de la tarda començà el desenvolupament del programa amb vols de planejadors efectuats amb l'avió sense motor de l'Aero Club, pels senyors Rajal, Stahl i Aymat, els quals varen fer uns interessants vols que el públic aplaudí. Seguidament tingué lloc la prova d'atterratge. Cada un dels participants portava en llur aparell una senyoretta -- no cal dir que totes eren gentils, belles, etc., etc. -- La classificació fou la següent:

1. Carreres i senyoreta Elisa Penadés; aterra a 3 metres 20 cm. de la línia que s'indicava de meta.
 2. Gaztañondo i senyoreta Rosa Cases; aterra a 20 metres i mig.
 3. Canades i senyoreta Maria Ricós; a 20 metres.
 4. Xuclà i senyoreta Josefa Aguilera; a 51 metres.
 5. Ricard i senyoreta Trini Ricós; a 77 m. 70 cm.
 6. Carballo i senyoreta Mercè Baralt; a 158 metres.
- La prova de destrucció de globus -- el públic cada dia és més entusiasta d'aquesta espectacular exhibició -- va resultar força interessant.
- El flamant aviador Wilfrid Ricard en destruí dos en 16 segons, i un en 28 segons.
- Xuclà, un en 13 segons, un en 48 i un altre en 1 m. 31 s. 2-10.
- Canades, un en 2 m. 28 s.
- Carreres, quatre en 11 s. i un altre en 1 m. 46 s.
- Gaztañondo, dos en 11 s. 6-10, un en 1 m. 34 s. i un altre en 2 minuts 44 s.
- El resultat d'aquesta prova quedà establert així: 1. Carreres; 2. Gaztañondo; 3. Ricard; 4. Xuclà; 5. Canades.
- La primera i -- per ara -- única aviadora catalana, Mari-Pepa Colomer, va fer -- a honor, segons va dir l'Esperador, de les senyoretes de Cardedeu -- una bonica exhibició de vol, acompanyada del mestre-pilot Carreres. El comandament de l'aparell, però, va anar a càrrec de la Mari-Pepa, la qual ens demostrà els progressos que en matèria d'aviació ha fet la simpàtica "pilota".
- Una de les proves més interessants de la festa va ésser la de velocitat, celebrada pels aviadors Carreres, Gaztañondo, Xuclà i Ricard. La cursa es va fer per parelles d'aparells. Sortiren primer Carreres i Gaztañondo, que empenen en donar les dues voltes al circuit, d'uns 8 quilòmetres -- 16 en total -- en 30 s. el primer, i 10 m. 59. Gaztañondo. Després surten Ricard i Xuclà; Ricard empena 8 m. 59 s. 2-10, i Xuclà 9-27.
- Celebrada l'eliminària entre Xuclà i Ricard a una sola volta, guanyà Ricard, el qual fa el circuit en 4 m. 20 s. 4-5; Xuclà empena a m. 27 s.
- Finalment tingueren lloc les proves d'acrobàcia, que guanyen, respectivament, Carreres, Xuclà, Ricard i Gaztañondo.
- Vistos els punts assolits entre les diferents proves, s'establí la classificació general d'aquesta manera:
1. Carreres, 23 punts.
 2. Ricard, 16 punts.
 3. Gaztañondo, 16 punts.
 4. Xuclà, 15 punts.
 5. Canades, 6 punts.
 6. Carballo, 1 punt.
- Hem de remarcar que l'aviador Carballo solament prengué part en la prova d'atterratge. Carballo havia arribat ahir mateix de París en avió en un sol vol.
- En començar a celebrar-se la prova de velocitat arribà al camp l'Il·lustre President de Catalunya, En Francesc Macià, acompanyat de la seva esposa i el comandant dels Mossos d'Esquadra, senyor Pérez Farrás. Sortiren a rebre el President el diputat a Cortes i conseller de la Generali-

CAMIONS AUTOMOBILS

CAMIONES

JOAN FLORATS

Concessionari per a les províncies de Barcelona i de Girona

Tamarit, 95 i 97 - Tel. 31504

BARCELONA

sa filla; també veiem a la tribuna el conseller de Cultura de la Generalitat senyor Ventura Gassó, el senyor Azcárraga, en representació del govern civil, el diputat de la Generalitat Rebull, els ciutadans regidors Ventalló, Duran, Guàrdia, el cap de ceremonial de la Generalitat, Rubí, la senyora del cap de Policia, senyor Menéndez, la cèlebre cantant Mercè Plantada i molts d'altres.

El President i altres personalitats romangueren a la tribuna fins al final de la festa. Abans de marxar, el senyor Macià dirigí la paraula al públic per tal d'agrair -- diu l'adhesió de tots vosaltres, puix que ella vol dir el que ha fet i farà Catalunya el dia que tingui l'Estatut aprovat. No volem -- segueix l'Il·lustre -- caldrà ésser lliures perquè sí; ho volem perquè tenim amor pels catalans, pels

germans d'Espanya i per tota la humanitat.

Una sorollosa ovació no ens deixà sentir l'acabament del magnífic discurs del senyor Macià.

De la festa celebrada a l'espaiós camp de la vila vallesana en guardaran grat record tots els assistents. Un sincer aplaudiment pels organitzadors i la nostra entusiàstica felicitació als valents pilots de l'Escola d'En Canades, els quals amb el mestre al cap varen descafellar magistralment el programa previst.

A. FIGA

DE MOTOCICLISME

Qüestió tècnica

Hi ha una malaltia del motor anomenada en francès "calamine" i que no sabem que tingui en català un nom propi.

La "calamine" és la greix negre, adherent, que cobreix les parets de les cambres d'explosió d'un motor usat i que cal no confondre amb el mineral de zinc del mateix nom.

La calamina dels motors no és altra cosa que una mena de col·loïd d'una combustió incompleta de l'oli i de l'essència.

Podem afavorir la producció ràpida de la calamina un carburador massa carregat, un allumatge defectuós, un excés d'oli penetrant a les cambres... Fins i tot, però, en un motor perfectament irreprotxable, acaba sempre a la llarga per manifestar-se. Els seus inconvenients són nombrosos i no els desconeix cap motociclista.

Si la capa és espessa, el volum de la cambra es troba reduït proporcionalment i la taxa de compressió es veu augmentada; d'aquí la tendència a colpejar.

Essent carbó la calamina, absorbeix la calor i es manté incandescent; d'aquí l'encensa espontània perceptible pel triotrac.

El motor esdevé difícil per a conduir, i perd la seva potència; el batibull i el colpejament són intolerables. S'imposa el decalaminatge.

Per tal d'aconseguir-ho, hem prenent una mescla de càmbora natural a raó de 10 g. per litre d'essència, a raó de 2 litres per decilitre de cilindrada del motor.

HARLEY-DAVIDSON

La motocicleta que dura més i que resulta més barata

AGENT PER A CATALUNYA

ERNEST BRETO

Rambla de Catalunya, 108

Vendes al comptat i A TERMINI

Stock de peces de recanvi

Podem donar com a cosa certa la constitució d'una mena de sindicat de venedors d'automòbils. Aquest tindrà l'avantatge sobre els altres sindicats, que no s'hauran de declarar en vaga, puix que fa temps que hi estan.

No fa gaire vàrem llegir una "indiscreció" parlant de si en Canades havia signat, com a secretari de l'Aero Club de Catalunya, una "instància" demanant per aquella entitat el títol de reial. No hi veiem res que tingués la convicció política -- republicana de bona llei: ens consta -- del valent aviador català, puix que si la junta directiva ho va acordar així, creiem que el secretari no tenia altre rem -- pel fet d'ésser secretari en aquells moments -- que signar-ho.

Ens diuen que a Ballebó, davant dels seus èxits motoristes, l'han demanat per ajudar a l'organització de la volta ciclista a Catalunya. No sabem, però, si l'encarregat d'arreglar els canvis de marxa dels ciclistes.

En "Siscu" Casanoves diu que espera la setmana entrant amb frisanca. Per què? Comença la volta ciclista i això de les voltes ciclistes li tenen el cor botat.

Sabem que Tort i Zanelli han anat a Mont Ventoux a prendre part a la carrera en costa per al campionat d'Europa de Muntanya amb el cotxe Pescara. El que no sabem és el què "pescaran".

DIRT-TRACK

La participació dels espanyols a Wembley

A l'Estadi de Wembley s'ha celebrat l'encontre sobre pistes de cendra entre motoristes

espanyols i anglesos especialitzats en aquestes proves.

L'equip espanyol era integrat, en la seva totalitat, per corredors madrilenys. El formaven Arohe, Marín, Polo i H.

Hi havia interès per presenciar aquest encontre Espanya-Anglaterra, perquè no es desconeixien els grans avanços realitzats pels espanyols.

El fort equip de Wembley, que els fou oposat, va resultar vencedor de la prova, per 17 punts a 5.

Els espanyols, amb tot i perdre, van causar una excel·lent impressió, i foren ovacionats pel públic, per la valentia i seguretat que demostraren en diverses fases de la carrera. Es clar que llur poc afortunada exhibició, pot ésser atribuïda a què llurs màquines no són tan ràpides com les dels anglesos.

En les quatre proves de què constava el match, els corredors anglesos es van adjudicar el primer lloc. En la primera no es va classificar cap corredor espanyol, per caigudes. En la segona, Polo i va ocupar el segon lloc. En la tercera va entrar tercer, i en la quarta, Marín aconseguí un segon lloc.

Els que més destacaren en l'equip anglès foren els corredors Jackson i Parkinson.

Del Campionat d'Europa de la Muntanya

La carrera en costa de Mont Ventoux

Ahí es va córrer la carrera en costa de Mont Ventoux, la clàssica prova francesa que aquest any està inclosa en el grup de les que puntuen per al Campionat d'Europa de la Muntanya.

Per a aquesta carrera tenien formalitzada llur inscripció una sèrie de bons especialistes.

Entre els inscrits es compten els Nacional-Pescara de Tort i de Zanelli, els dos conductors que ocupen els primers llocs de la classificació del Campionat de la Muntanya.

En el grup cotxes de carreres, figuren inscrits entre d'altres, els pilots Divo, de Marcel, Lehoux, Marseillais, Luma-chi, de Rey, Roselli, etc.

Entre els cotxes esport figura inscrit l'alemany Caracola, i en el grup dels cotxes de sèrie, es troba Mercel, l'ex-conductor d'Amicar, que corra amb Hudson-Essex.

NEUMATICS

A MES BON PREU QUE NINGU

SERVICE STATION, S. A.

Aragó, 270 i 272 -- Telèfon 11550

Entre els motoristes es troben inscrits: Gansorgues, Boetsch, Debaisieux, Piscaglia, etc.

La classificació no la podem donar avui, per manca de més informació.

MOTONAUTICA

La Copa Espanya (challenge) i 50.000 pessetes al vencedor de la Volta a la Península en quatre etapes

L'Aero Club d'Espanya es preocupa actualment de l'organització de la primera volta a la Península, que es divideix en quatre etapes, amb subjecció al següent itinerari:

Primera etapa: Madrid-Barcelona, amb aterratge forçós a Logroño, Saragossa, Osca i Lleida.

Segona: Barcelona-Granada, amb aterratge a Oropesa, Alacant i Los Alcázares.

Tercera: Granada-Lleón, amb escala intermèdia a Màlaga, Sevilla, Càceres i Zamora.

Quarta: León-Madrid, amb aterratge a Monforte, Gijón, Santander i Burgos.

El recorregut de les etapes es farà en dies alterns, amb el fi que els que no acabin en el dia llur recorregut puguin prendre la sortida en el següent amb els restants.

S'admetrà la inscripció d'aparells nacionals o estrangers matriculats a Espanya, que siguin conduïts per pilots espanyols.

Motors Siemens els més coneguts

El concurs es dividirà en dues proves: una d'eliminació amb handicap, a celebrar a Getafe durant els dies 6, 7 i 8 d'octubre, per emprendre el dia 9, a les set del matí, la primera etapa, partint de l'Aeròdrom de l'Esmentat poble.

La classificació es farà per suma de punts en les eliminatòries i en les etapes. Es concedirà al vencedor la Copa i 50.000 pessetes, seguint fins a deu

premis en metàl·lic, que s'atorgaran als pilots que aconseguixin menor puntuació. Als que efectuïn les etapes en menys temps i també als fabricants dels avions que resultin premiats i siguin construïts a Espanya.

Algunes de les poblacions del recorregut han ofert objectes artístics que també seran destinats a premis. La copa constituirà una "challenge" i haurà d'ésser guanyada dos anys seguits o tres d'alters.

Opòrtunament es donarà al públic el reglament d'aquesta prova aeriària, que actualment està en estudi a fi de procurar tot el perfeccionament possible.

Copes i Medalles

der a esport - - -

E. SEGURA

Plaça Francesc Macià, 16
Telèfon 17915

Pietat pel castell de Mont-soliu!

Per vergonya de tots, Catalunya és un dels països on la incultura i la barbàrie han contribuït més a l'enderrocament dels monuments antics, que no pas el llamp i les altres forces destructores de la naturalesa.

Això ha d'acabar-se. Si es confirmen els nostres optimismes i arribem a tenir govern propi, és d'esperar que aquesta vergonya acabarà definitivament.

Tots els pobles de cultura avançada conserven amorosament els seus monuments antics perquè saben que són una prova de la seva tradició històrica i cultural. El nostre país no ha d'ésser una excepció. Tots els catalans tenim el deure ineludible de defensar els nostres monuments que contenen també característiques peculiars d'una terra amb un passat esplendorós i amb una vida pròpia.

Convençuts d'aquesta obligació, escrivim les presents ratlles en defensa d'un monument important que està en gravíssim perill.

Ens referim al castell de Mont-Soliu. Hem tingut ocasió de visitar-lo, i en comprovar que es tracta d'un dels casos més típics d'abandonament, ens hem cregut obligats a denunciar-lo.

El castell de Mont-Soliu és una noble construcció de vastes proporcions, emplaçada al cim de la muntanya que li dona el nom, situada prop del Montseny, en un lloc excel·lent, des d'on es domina un vastíssim panorama.

Quina tristesa fa veure aquest castell enrunat, sobretot pensant com n'estaria de ben conservat a Alemanya o a França, on seria apreciat degudament el seu valor arqueològic o, si més no, el seu magnífic emplaçament!

L'abandó i la ruïna van devorant-lo amb extraordinària rapidesa, i si hom no hi posa remei, ben aviat no en quedarà ni el més petit rastre. Les alzines i els pins esberlen amb les seves grans arrels les parets centenàries i les voltes van caient, i les muralles que un temps foren inespugnables van enrunant-se víctimes de la indiferència de tots.

Ja ens fem càrrec que la restauració d'un castell així ha d'ésser obra d'un cost força considerable i no desconeixem que hi ha altres restauracions més urgents a emprendre. Sabem que les restauracions de Poblet i Sant Pere de Roda reclamen la màxima atenció. Però nosaltres demanem, si més no, que hom eviti que la ruïna total vingui amb una rapidesa excessiva. Creiem que no pot tolerar-se que per la decisió de tots la total destrucció del Castell de Mont-Soliu sigui una cosa immediata.

Haurien de fer-se ràpidament els treballs necessaris per a obtenir del propietari o de qui sia, que els arbres que perjudiquen tant l'obra del castell siguin tallats i rebuixats les parets de tota herba destructora.

Així allunyaríem el moment del desastre definitiu i facilitaríem una possible reconstrucció.

No cal dir com ens plauria que aquestes ratlles en arribar al conseller de Cultura de la nostra Generalitat o a la benemèrita entitat "Amics de l'Art Vell" fossin preses en consideració

M. C.

INDIA

SUPERIOR AL MILLOR

Es el neumàtic construït per durar més i córrer molt més que tot altre neumàtic sense cap excepció.

Des de fa més de 15 anys, la INDIA TIRE & RUBBER COMPANY treballa seguint la norma de fabricar neumàtics, que són millors que els de qualsevol altra marca d'arreu del món, per als diversos tipus i característiques de cada servei.

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA

A-CAR

Rosselló, 234-Passeig de Gràcia, 99

BARCELONA

articles i reportatges

Un projecte de cultura física a les escoles municipals

La gran importància de l'avant-projecte que planteja el problema de la Cultura Física a les escoles, ens fa acollir amb simpatia evident els punts de vista que sustenten les nostres amics Dr. Soler Damians i Vicents Bernades, amb les signatures dels quals ens honorem avui.

Es tal l'interès que fafer ens mereix i tal és la nostra imparcialitat, que oferim des d'ara les nostres pàgines a l'autor, inspirador o inspiradors de l'avant-projecte, perquè pugui fer-ne, si cal, la seva defensa, contestant els arguments que exposen avui, els nostres estimats amics.

La necessitat de declarar obligatòria i de reglamentar acuradament l'educació física als grups escolars del nostre Ajuntament es feia sentir temps ha, i per aquest motiu vaig publicar a "La Publicitat" del dia 25 d'abril un article i en vaig trametre un altre a la redacció del mateix diari, que no ha estat publicat, en els quals procurava demostrar aquella necessitat i explicar les orientacions que en matèria d'activitat física infantil han d'ésser seguides si hom vol fer tasca positiva per al nostre ressorgiment racial, com l'han feta altres nacions, les pràctiques de les quals hauríem d'adoptar nosaltres en lloc d'escollir procediments desacreditats arreu i considerats perillosos, procediments espectaculars i de reclam que sols solen ésser beneficiosos per als autors i directores. El meu esforç fou inútil, i aquella qüestió que s'havia de resoldre dins les mateixes escoles amb els propis mestres i que havia d'ésser encapçalada i dirigida per metges i pedagogues especialitzats, ha quedat malmesa i oblidada fins al moment actual en què surt a rel·luir altra vegada amb un caire ben poc pedagògic, com sol succeir en les qüestions d'aquesta mena quan hi manquen les dades documentals necessàries per resoldre-les.

Les dades del projecte de Cultura física a les escoles municipals és obra del senyor Francesc Costa, regidor i president de la Federació Catalana de Futbol, el qual projecte en la seva part fonamentalment compta ja amb l'aprovació de bon nombre de redactors esportius, que així ho declaren en els diaris respectius. Jo, que no puc compartir aquesta opinió benevolent respecte del projecte, he de dir clar i catàtic que no estic conforme ni amb els fons ni amb la forma del dit esbós. Tant se val, serà sol a dir que el tal projecte és un intentat contra el desenvolupament integral del noi i a la salut dels alumnes dels grups escolars, fills d'obres de la majoria d'ells, que els confien a la tutela educadora de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament.

En la part dispositiva del projecte es demana: "Declarar obligatòries les pràctiques esportives a les escoles", i a continuació diu: "Asenyalar un dia a la setmana perquè els nens de les escoles assisteixin als camps d'esport, i sota les ordres dels professors practiquin sessions de gimnàstica i atletisme, elements bàsics per a la pràctica de qualsevol exercici físic, i després natació, futbol, basquetbol o qualsevol altre esport que a ells plagui i a criteri dels professors puguin practicar". Després diu que s'organitzaran concursos esportius i festivals a l'estadi.

No s'han assabentat encara l'autor i els periodistes esportius, que ja fa temps que han quedat exclosos de l'educació física infantil tota mena de pràctiques esportives i atlètiques? No s'han assabentat que els diuen dedicar-se a la propaganda de les activitats físiques que fins als 18 anys d'esport i l'atletisme són nefastos per al desenvolupament i per a la salut dels infants i dels adolescents? Tampoc no s'han assabentat que a l'edat dels nois que concorren als grups escolars, compresa entre la primera infància i el període pubertari, sols és permesa l'educació física en forma de jocs, de gimnàstica educativa, de gimnàstica de formació i de correcció ampliada amb algunes sortides i acampades al camp o a la platja i aquestes normes pedagògiques de l'educació física infantil, estructurades per gent competent, no han estat pas estatutades per què si, sinó perquè en educació física hi ha també, com en la intel·lectual, una escola primària formadora del cos i de les seves funcions: afavorint l'engrandiment de la caixa toràctica, augmentant la capacitat respiratòria, fortificant la musculatura abdominal i pèlvica, desenvolupant després la musculatura general, corregint els defectes de l'actitud i les posicions vicioses, i finalment facilitant la coordinació dels moviments. Hi ha també una escola superior i l'atletisme, que no és preocupat del desenvolupament orgànic, ni de la salut, ni de les tasques i vicis individuals, que sovint exageren, i la finalitat de la qual és de seleccionar, és de tenir asos, sigui com sigui, és la victòria, és el record, és el campió, són els jocs olímpics. L'esport i l'atletisme no es preocupen és que l'individu o de l'equip que ha de lluitar, i de la col·lectivitat sols se'n preocupen per tal de treure'n un benefici econòmic.

Als directius de l'esport i de l'atletisme, a les entitats esportives i a

les federacions no s'els exigeix cap mena de responsabilitat, ni tècnica, ni científica, i per això no es preocupen de llurs víctimes esportives en forma d'accidents cardíacs, d'estomatisme general, de pleuresies, de tuberculosi, de lesions articulars i òsses, d'eludomania, que es citen en els exàmens de revisió militar, els quals donen d'un 60 per 100 a un 80 per 100 de minyons inútils per al servei actiu, els uns per insuficiència de desenvolupament i els altres per afeccions adquirides a les entitats esportives. Perquè no s'exigeix cap mena de responsabilitat en matèria d'educació física, tothom se sent apte per a ésser directiu, per a ésser autor de projectes, per a ésser professor, per a discutir.

Estic a la disposició del senyor Costa i de tots els admiradors del seu projecte per a demostrar-los amb els textos dels autors més prestigiosos i amb les estadístiques de diverses nacions, àdhuc amb fitxes recollides per mi mateix, la gran error que seria d'implantar en els grups escolars una educació física basada en l'esport i l'atletisme.

També la part del projecte que fa referència a pressupost i personal està completament desenfocada. Un professor de cultura física (de gimnàstica és deu voler dir, perquè també és cultura física el futbol, la na-

tació i el tennis, per a cada una de les quals activitats també es demana un professor) no pot atendre la instrucció de tots els alumnes dels grups escolars. Tampoc un metge municipal no podrà atendre l'establiment de les fitxes i el control dels resultats. L'autor no té cap noció d'aquests afers tècnics. Per a fer una fitxa que respongui a la realitat biomètrica, mèdica i ortopèdica d'un individu cal almenys mitja hora, sense, però, fer els càlculs dels indicis, fórmules i coeficients, que són les dades que indiquen la vitalitat i la constitució; per a fer la fitxa dels 30.000 executants de l'Estat, que diu que s'hi reuniran, el pobre metge necessitaria treballar dos anys sense dormir ni menjar.

L'Ajuntament, i especialment el seu president, doctor Aiguader, no han de voler, aprovant el projecte, una responsabilitat que tard o d'hora els serà exigida, en resoldre empíricament un afer vital per a Barcelona.

Una enquesta científica i tècnica resolndria certament molts punts que avui semblen insolubles. No cal pas recordar al senyor alcalde que el Sindicat de Metges de Catalunya té fets uns estudis sobre educació física que poden ésser de gran utilitat en aquest afer.

Dr. J. SOLER I DAMIANS

Consideracions a un projecte sobre Cultura física i els esports en les escoles públiques municipals

Per part del regidor senyor Francesc Costa ha estat presentat a l'Ajuntament de Barcelona un projecte que tendeix a fer extensiva la cultura física i la pràctica dels esports en les escoles públiques municipals.

El gest del regidor senyor Costa l'honoraria, perquè trenca els moltes rutines que fins ara han imperat en aquella Casa en aquesta matèria, negligida sempre per totes les fraccions polítiques que hi han passat, sense tenir en compte la importància que té la cultura física en les nostres escoles, que és com dir per a la nostra infància.

Ens permetrem, no obstant, fer algunes objeccions en la diem-ne part dispositiva del projecte que sustentat el senyor Costa.

I diem només en la part dispositiva, perquè el preàmbul o exposició que l'acompanya, magnífica pàgina, que de lluny denota l'extensa preparació documental del seu redactor, a ben segur que la signarien tots els esportius.

Però la contradicció entre aquesta part expositiva i el projecte és evident, quan no enclou una veritable confusió de funcions que al Municipi li corresponen en el seu doble aspecte de preparar els infants a les escoles i de satisfer les exigències o necessitats dels ciutadans que troben als estadis i a les piscines públiques els esports necessaris.

Així, doncs, en enumerar el cas dels municipis del centre-Europa sobre les dotacions de cultura física que tenen, el fet no guarda relació amb el que sembla és propòsit del senyor Costa, o sigui la preparació física de la infància que va a les escoles municipals, perquè aquelles instal·lacions construïdes en totes les ciutats de cara i ulls són més propiament per als adults.

Però, àdhuc deixant de banda aquest aspecte, que podria semblar merament secundari, remarquem que mentre en el preàmbul es reconeix el fet incontestable que "la joventut és dinàmica i prefereix els esports a ple aire als gimnasos", més lluny, en canvi, "vol declarar obligatòries les pràctiques esportives a les escoles", i de re-top—i aquí ve el més greu—fer obligatòria la disciplina de l'infant en els sistemes i reglaments d'un determinat joc esportiu.

En aquest punt concret entrarem en un debat perillós, car ni en els mètodes de pedagogia moderna es podria admetre que l'infant hagi d'entrar dins de l'esport per sistemes disciplinaris, ni trobaríem tampoc entre els homes de ciència mèdica aquella unanimitat per a jutjar si la pràctica de determinat esport és convenient a l'infant.

Hom sap prou bé que professors de diversos països i de diverses latituds han combatut tal o qual esport, per considerar-lo nociu a l'organisme humà. S'ha arribat a considerar, per part d'homes doc-

tes, el perill del que ells anomenaven l'emmetziment de l'ambient esportiu.

Es evident que encara que no es comparteixi aquesta manera de pensar, quan s'arriba a un punt tan delicat com és sempre la formació cultural de l'infant en els seus múltiples aspectes hem d'atendre'ns sempre—si no a la unanimitat, que és gairebé impossible de trobar—a les normes imperants als centres capdavanters de la cultura.

I en quin d'ells trobaríem l'autoritat que representa fer obligatòria la pràctica de determinats esports en la infància?

No. El Municipi no pot anar tan lluny ni pot aventurar-se a passar per damunt de totes aquelles normes pedagògiques i higièniques de les quals n'ha d'ésser l'executor.

La missió que incumbeix al Municipi en l'aspecte escolar no és altra que els infants rebien l'educació física necessària al desenvolupament del seu cos.

L'afició a l'especialitat esportiva ha de venir més tard, en l'adolescència i per voluntat pròpia seguint les inclinacions individuals, però mai com a cosa imposada ni a títol del millorament físic de la raça.

Enfortir l'organisme és la feina única de l'educador i no exigir per força el fer d'un noi que sigui un futbolista o un especialista de qualsevol altre esport.

En una paraula, que al nostre entendre allà on el regidor senyor Costa s'ha deixat dur per les seves aficions i entusiasmes a l'esport espectacular, demanant que es "declari obligatòries les pràctiques esportives a les escoles" havia de limitar-se a "declarar obligatòries els cursos de cultura física a les escoles municipals".

Tota altra cosa seria tocar campanes.

Discrepant, doncs, en una cosa tan essencial com és aquesta declarada obligatòria l'esportiva, no cal dir aleshores com considerem perfectament inútils totes aquelles clàusules i condicions anexas per a dur-la a terme.

Si reconeixem com imprescindible i necessària la pràctica de la cultura física entre els escolars i per consegüent aquesta assignatura hem de fer-la esdevenir obligatòria a les escoles municipals, ens oposaríem en canvi a tota la complicació que representaria voler fer obligatori l'ensenyament del joc del futbol, del tennis, del basket, etc., amb la consegüent nòmina de professorat per a cada esport determinat, com sembla arribar-se en la conclusió del dictamen.

Això, ultra no tenir cap eficàcia positiva, redundaria en una càrrega per al pressupost dels ciutadans barcelonins amb la creació de tot el complicat cos de professors que requerria.

Les especialitats han de fer-les els clubs esportius, els quals han de

fer la seva vida, que per això existeixen i el Municipi no té per què envair un terreny que ha d'ésser reservat i mantingut a la iniciativa particular.

El dictamen a la proposició del senyor Costa, tal com està enfocada, constitueix un error i ha de caure en el buit, amb tot i que la seva iniciativa sigui digna de millor sort.

Quan l'Ajuntament de Barcelona té tanta cosa a fer sobre la matèria seria llàstima perdre el temps a discutir aquest projecte mal enfocad, perquè podria ésser que la mateixa causa que el seu autor es proposa defensar en la discussió del seu projecte quedés malparada.

El senyor Costa farà bé d'orientar-se en els nombrosos sectors que el poden assessorar, i estem segurs que aleshores, retirat l'actual, portarà als seus companys de Consistori un projecte més en consonància a les realitats i més favorable als propòsits que l'animen.

Aquest és, almenys, el meu punt de vista particular.

VICENTS BERNADES

AQUI, QUI JUGAT?

L'Urquig, el decidit back de l'Atletisme de Bilbao, no va vestir-se, ahir, la gloriosa samarreta blanca i vermella de l'equip campió de Biscaia, d'Espanya i de la Lliga. Urquig va vestir el portit d'ahir d'una llotja, des de la barrena, com si diguessim.

L'Urquig, que és tot un noi, estava atabalat pels crits dels entusiastes partidaris del nostre club campió, i sobretot pels d'aquells que des de llur seient no callen un segon. "Joe a la dreta!", "Ramon, passa a l'archo!", "Ara, Pèrra, un centre dels teus!", "Entro, Morit!", "Passa, Cambra, que te la prendran...!" Tan nervios va posar-se Urquig que no va poder aguantar-se i cridà: "Pero quién juega aquí: el equipo o el público?"

Amaten, un que va sentir-ho, va respondre: "Ahir, l'equip; avui, el públic". El resultat ho diu ben clarament!

EL DE SEMPRE

Semblava que l'actual Junta directiva del Barcelona—que amb tanta energia ha mantingut davant els jugadors el seu criteri de reduir sous, obeint a un pla general d'economies que s'ha imposat per res ni per ningú no modificaria el que té ben decidit en el que fa referència a jugadors. O per aquí o per la porta, s'ha dit als jugadors, alts i baixos, bons i dolents. I el que ha volgut, ha sigut, i el que no, ha sortit amb la buxa a la butxaca.

Ha bastat, però, un partit ben jugat, el del dissabte, perquè tots els jugadors dels directius del Barcelona tornessin. Tot just acabat l'encontre, mentre uns jugadors es duïen i a altres se'ls feia mofatge, el senyor Miguel Valdés va entrar als vestidors per assestar als jugadors que ja que havien fet un bon partit la Directiva havia acordat que la primera granja, que era de vint duros—fos de trenta.

Seria interessant de saber si, després del partit d'ahir, en lloc de vint duros els hi donen de deu, la prima...

SI ES DESCUIDEN NO HI SERAN A TEMPS!

L'equip del Catalunya, que diuen que vindrà a fer el seu debut oficial davant el Barcelona al camp de Les Corts, va jugar—amb algun suplent—dissabte passat a Granollers, essent vençut per tres gols a cap.

Aquest resultat, davant un equip de la segona categoria preferent ha alarmat la direcció del nou cercle, i sembla que aquesta setmana mobilitzaran tots els tècnics del club per anar a la "pesca" dels nous o vells elements que els fan falta per a envestir el campionat.

LABAYOS CARDONA VERGARA

"LA FLOR DE MAIG", DE SARDANYOLA L'ACTE D'AHIR A LA COOPERATIVA

Important discurs de Macià

Avui va tenir lloc a Sardanyola l'anunciada festa organitzada per la Cooperativa "La Flor de Maig", a la qual fou invitat el President de la Generalitat, Francesc Macià, el conseller Ventura Gassol i l'alcalde de Barcelona, doctor Aiguader.

Hi assistiren també els diputats i consellers, senyors Riera Punfí, Dencàs, Pellicer, Ventalló, Comes, Marfís, Armengol de Llano, Duran i Guàrdia, Ainaud, cantatriu Mercé Plantada, l'escultor Josep Viladomat; el senyor Batlle, conservador de museus; el doctor Oltra Miralles, el batlle de Sardanyola senyor Jaume Mimó Llobet, i diverses representacions que acompanyaren l'il·lustre president de la Generalitat des de Barcelona.

A migdia, la comitiva arribà a la Granja, on fou rebuda amb gran entusiasme.

Als aprenents de la Colònia—estudients de l'Escola Industrial i altres entitats—haviem preparat un arc triomfal a honor del President de Catalunya. Al darrera hi havien col·locat, una gran pancarta que deia: "Els aprenents de la Colònia al seu avi".

Una vegada als menjadors de la Granja, un aprenent de la Colònia feu un sentit parlament, donant la benvinguda, al senyor Macià i fent-li ofrena, en nom dels seus companys, de l'abrandament patriòtic de la joventut obrera catalana.

L'APAT A LA GRANJA

A les dues de la tarda es reuniren totes les personalitats arribades de Barcelona, als espais menjadors de la Granja, on la Cooperativa els obsequià amb un àpat esplèndid.

A la presidència hi havien, ultra el senyor Macià i senyora, a la qual s'obsequià amb un magnífic ram de flors, l'alcalde de Barcelona i el de Sardanyola, i el president de la "Flor de Maig". Al President el serví el mateix cambrer, Joan Pasqual i Salmorón, que anà des de Barcelona a Madrid, a peu, per tal de servir un vermut d'honc a l'alcalde Zamora.

Després de l'apat s'han pronunciat discursos.

ELS PARLAMENTS

El president de la Cooperativa "La Flor de Maig" fou el primer en parlar.

Després de saludar eloqüentment tots els presents, feu ressaltar l'agraïment de la Granja vers la Comissió de Cultura de la Generalitat, que havia enviat una colònia obrera de l'Escola del Treball i de les escoles de Catalunya. Fa un bell cant a les terres de Sardanyola, que tan bé sabria descriure—diu—el senyor Gassol. Fa ressaltar l'honor que representa per la Cooperativa "La Flor de Maig" l'acte d'avui.

Feu seguidament un elogi calorós i documentadíssim de la cooperació, i finalment, a una súplica al senyor President, demanant que sigui continuada la construcció de la carretera d'Horta a Sardanyola, aprovada i començada fa una colla d'anys. Aquesta carretera facilitaria enormement la comunicació de Sardanyola a Barcelona.

Parla seguidament el batlle de Sardanyola i diu que aquest acte d'avui té dues grans significacions per a Sardanyola: La construcció de l'esmentada carretera i el llurament d'un missatge del Poble de

Sardanyola al President de la Generalitat de Catalunya.

Parlà després el doctor Aiguader, alcalde de Barcelona, el qual, després de lloar el cooperativisme, prometé a l'alcalde i al poble de Sardanyola, que la continuació de la carretera d'Horta a Sardanyola serà un fet.

Ventura Gassol parla, amb brillants parafrats, de l'acte que celebra la Cooperativa "La Flor de Maig", la qual qualifica de festa major. Feu, després, un elogi del cooperativisme, i acabà brindant per la prosperitat de Catalunya.

PARLAMENT DEL PRESIDENT SENYOR MACIÀ

En aixecar-se a parlar el President s'acabades d'obrir les portes, perquè el poble congregat el pogués sentir. Enmig d'un silenci religiós, el senyor Macià diu:

"Al poble de Catalunya em dirigeixo. Però en aquest moment val més cenyir-se al tema plantejat per l'alcalde de Sardanyola i el president de la Cooperativa. Jo haig de referir-me al que vaig dir als periodistes, que malgrat les oposicions i les frustes hostils, ells podien anar pariant i nosaltres aniríem fent el nostre camí. Jo cito a l'alcalde i al president de la Cooperativa perquè en facin llurament de l'informe sobre aquesta carretera, que els haig de dir que es farà. Nosaltres anem fent! En el camí del treball he de dir-vos que nosaltres, malgrat la gran crisi que travessa la Banca particular i la Banca nacional, intentem trobar encara 300 milions per a donar pa als treballadors sense feina, i us puc dir que aquesta carretera serà feta, no solament perquè la necessitem, sinó que millor per que la necessitem els que avui no tenen pa per portar a taula. Nosaltres farem obra positiva, sense gaires paraules, i us dic a tots que els treballadors, mentre la Generalitat estigui a la nostra mà, tindran les majors garanties de cultura i treball. Cultura, mitjà per posar, sense cap mena de dubte, Catalunya al front dels pobles més cults del món.

Nosaltres, homes d'Esquerra, no farem pas obra de partit, sinó que farem que tots els fills dels obrers tinguin la mateixa cultura, sense diferències de les classes més privilegiades. Volem que desapareixi aquest fantasma per les mares obreres que no saben què seran els seus fills el dia de demà.

Nosaltres, amics, en aprovar l'Estatut, tindrem a la nostra mà la legislació obrera. I tinc la seguretat que llavors els obrers estaran a la nostra dreta, perquè nosaltres farem que Catalunya sigui parella amb aquella nació on més alt estigui el sentiment obrer, la força i el nervi del món. Cal que els obrers vegin això, perquè nosaltres volem que els obrers se sentin assistits i ajudats en totes les reivindicacions que precisin, perquè, amics, totes les reivindicacions obreres són de justícia. Nosaltres creiem que no hi pot haver en cap fracció de l'obrerisme una animadversió a aquest règim que es vol donar a Catalunya, que és el règim que es vol donar a l'obrer, braç i columna central de la Catalunya nova. Jo no sé dir mentides, perquè ella, com he dit, són la força, llavis, i jo dic que estimo per damunt de tot els obrers, perquè els

obers no són tot. I cal que fem aquesta Catalunya digna dels obrers, perquè ells, com he dit, són la força, l'esdevenidor del món. Nosaltres volem amor, cordialitat i concòrdia entre els obrers, perquè no hi pot haver obrers amb odís i rancúnies entre ells. I esperem que els obrers sabran correspondre a aquest sentiment. Catalunya ha d'ésser la primera entre totes les terres del món."

Marcel·lí Domingo a Tarragona

Ahir, tal com era anunciat, Marcel·lí Domingo arribà a Tarragona, on anà a celebrar un important acte públic, organitzat pel Centre Republicà Democràtic Federal.

En l'express de Madrid arribà a Reus, on va anar a rebre l'el diputat a Corts i comissari de la Generalitat de Catalunya a Tarragona Ramon Nogués i Bizet, en companyia del qual es traslladà a Tarragona, on arribà a dos quarts de nou del matí, sense que se li tribués cap mena de rebuda extraordinària, per expressa voluntat del senyor Domingo, que s'oposà a ésser rebut com a ministre, i arribà, a més, a Tarragona abans de l'hora anunciada.

El senyor Domingo posà a casa del senyor Nogués, on va rebre, poc després de la seva arribada, la visita de totes les autoritats de Tarragona, que anaren a complimentar-lo. El governador civil, senyor Noguera i Comet, complimentà el ministre d'Instrucció pública i celebrà amb ell una llarga conferència.

L'acte començà poc després de l'hora anunciada, les onze del matí. Tingué lloc al Teatre Tarragona, davant una gran gentada, molta part de la qual no pogué entrar i escoltà des del carrer la conferència mitjançant poderosos altaveus.

Després de l'acte fou ofert a Domingo un banquet popular a la Fàbrica de Tabacs, amb més de set-cents comensals.

El discurs de Marcel·lí Domingo fou magistral com tots els seus; una veritable peça oratòria sense eufor-

fec.

En la impossibilitat material de publicar-la íntegra—no som pas un diari d'informació—, n'extraïm alguns parafrats essencials:

"França, després de la revolució de 1870, no ha pogut realitzar, fins després de Waldeck Rousseau, l'obra que la República del 70 duia a les entranyes en néixer, perquè fins a l'època de Waldeck Rousseau, els partits polítics no van tenir a deguda articulació.

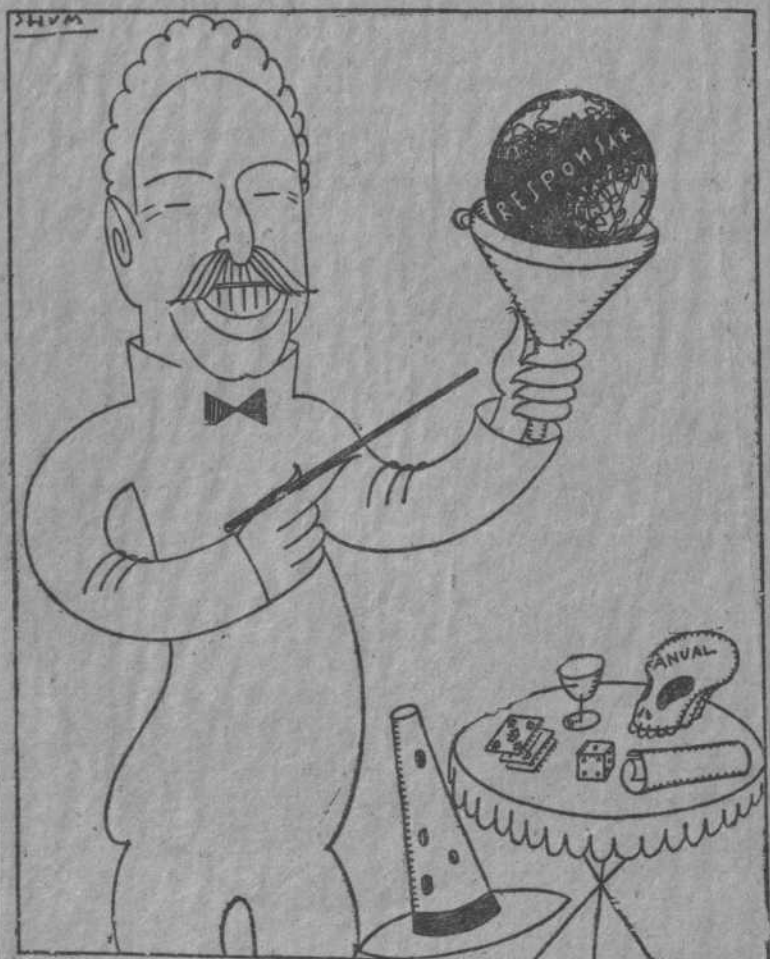
El drama d'Alemanya ara és el d'una democràcia que no ha constituït encara els seus adequats instruments de govern: els partits. I aquest espectacle que ofereixen al món els pobles d'Amèrica, que d'un règim parlamentari passen a una autocràcia militar, i de la política més avançada a les sel·leccions reaccionàries, és l'espectacle de les democràcies minims: és a dir, que no han arribat a ésser democràcies de fet, perquè no han constituït els partits que facin possible l'obra de la democràcia.

"Al cap de tres mesos de República, França, l'any 70, veia l'abecament dels comuns i les lluites a què donà lloc causaren milers de víctimes. I després dels comuns, la figura de Mac Mahon, encoratjant una restauració monàrquica, era objecte de noves inquietuds. Alemanya passava a la República després dels desastres de la guerra; i quan ja es creia consolidada, vingué la reacció dictatorial de Von Kapp, i immediatament Noske contra la responsabilitat de realitzar una repressió violenta que acabà amb els enemics de la República. On s'ha produït ací, aquestes alteracions? Quines forces perilloses s'aixequen a Espanya contra la República? No existeixen. Ací només tenim que la crítica i la por dels que amb això justifiquen la deserció de tots els deures."

Després de recordar les 27.000 escoles que la República ha donat al poble, diu: "Mal any, aquest en què la República ha estat instaurada jany de misèria en què la terra no dona el que ha de dar, en què els camps, per obra de la sequia, ofereixen un aspecte desolador. Any de misèria. La República li surt al pas intensificant les obres públiques, per tal que l'atur forçós es reduïxi. Aquesta política és la de la República."

"Essent català, no justificaria el meu discurs si no parlava de Catalunya. Catalunya ha redactat el seu Estatut. Aquest Estatut es troba al Parlament, i serà, possiblement, criticat i discutit; criticar i discutir no és negar, sinó possibilitar el seu perfeccionament. Jo, en el meu discurs anterior, us vaig dir que l'Estatut es presentaria com a ponència de Govern; avui us dic que serà aprovat."

Repetim que el discurs ha d'ésser llegit íntegrament, puix que en ell tot és essencial.

—Vostès potser creuran que aquest embut és petit, oi? Doncs pensin que encara l'hem de fer passar pel costat estret.